

Beste Leden van de Haagse Bowls

Voor jullie ligt de september-editie van de nieuwsbrief, nummer 204. De hete zomer heeft de dichters onder ons naar aanleiding van de afgelasting wegens hitte geïnspireerd tot creatieve activiteit, waar wij jullie in laten delen Verder kondigt de wedstrijdcommissie de inschrijving voor het clubkampioenschap 2018 op vrijdag 5 oktober 2018 aan.

Tijdens de zomervakantie zijn er twee nieuwe leden aangetreden: Elsbeth Vermeulen en Ben Duinkerken, Zij stellen zich beiden aan jullie voor.

Het AD publiceerde 25 juli j.l. in hun serie “Van de Wieg tot het Graf” een paginagroot artikel over Paula Doorman. Wij maken jullie deelgenoot van het artikel over dit trouwe Bowlslid.

De redactie wenst jullie veel leesplezier!

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Van de wedstrijdcommissie:

Op vrijdag 5 oktober 2018 vindt het toernooi plaats om het clubkampioenschap. Zoals gebruikelijk spelen wij “singles”, dus één tegen één.:

Speelschema: Ontvangst en inschrijving : 09.30
 Aanvang 10.00
 Twee rondes van 4 ends 10.00 – 11.00
 Koffie pauze 11.00 – 11.30
 Eén, wellicht twee rondes van 4 ends 11.30 – 12.00 / 12.30
 Prijsuitreiking / Lunch 12.30 – 13.00

De inschrijving (formulier op de ballenkar) start op maandag 10 september en sluit op vrijdag 28 september.

Ter bevordering van een vlot lopende catering wordt ook van te voren voor de lunch ingeschreven Uiteraard is dit laatste ook mogelijk voor leden die als toeschouwers aanwezig zijn en niet aan de strijd voor de zilveren schaal voor de clubkampioen deelnemen.

In verband met ervaringen bij vorige toernooien is besloten de lunch al bij de inschrijving aan het begin van de dag af te rekenen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Over maandag 23 juli:

De Dapperen speelden dees maandag met verve
Nee, zij lieten de zon hun plezier niet bederve(n)
Welgemoed, doch druppels dropten van ‘t gelaat,
Daarom hulde Commissarissen voor uw beraad
Zodat ons leden niet smelten als gebraad.

David Vriesendorp

Over afgelasting op 25 en 27 juli:

Kende Drake zijn prioriteit
Eerst de ballen en dan de strijd
Zo ook onze onverveerde leden
Die zengende hitte niet meden.

Hybris en Icarus taferelen
Voorkomt ons goed bestuur
Dat besloot om niet te spelen
Bij excessieve temperatuur.

Barend van der Heijden

Introductie Elsbeth Vermeulen

Beste nieuwe bowls vrienden

Deze maand (augustus 2018) ben ik godzijdank door de ballotage gekomen en mag mij nu dus volwaardig lid van de Haagse Bowls noemen. Na 2x zomaar een beetje ballen gooien (bowls laten rollen) en 3x serieus oefenen met Bert, die een uitstekende leermeester is geweest en mij de fijne kneepjes heeft bijgebracht, ben ik nu al gegrepen door het edele lawn bowls spel.

Klein Zwitserland is voor mij bekend terrein. Ik heb er tot mijn 42ste in Veteranen A gehockeyd, zat in het bestuur en mijn beide kinderen waren er lid tot zij gingen studeren in Groningen. Ook mijn echtgenoot Thijs heeft een aantal jaren in Veteranen A van KZ gespeeld

Ik wist van het bestaan van een bowls club op KZ af omdat ik een van de oprichtsters van de Haagse Bowls, Cootje Staal, goed kende. Zij was nl niet alleen actief op bowls gebied, maar tevens een duizendpoot op de hockeyvereniging. Ook de andere oprichters, Jan Anjema en Willem v.d.Vlugt, zijn(waren) geen onbekenden voor mij en een paar jaar geleden schreef ik een stukje over de Haagse Bowls in het Benoordenhoutse Wijkblad, waarin ik hen alle drie vermeld heb.

Ik groeide op in het Kennemerland en hockey (BDHC/Bloemendaal), tennis (HLTC) en golf (de Kennemer, het Kaapse Rondebosch, Haarzuilens en Broekpolder) werden mij met de paplepel in gegoten.

Mijn vader, Benno Schmeink, speelde na zijn BMHC hockey- en bestuurscarriere ook bowls op de HC Bloemendaal – zij zijn helaas bijna ter ziele, wat wil je ook met een naam als “Bal –Haut-Age” - en tijdens het recente lustrum van “Zomerzorg“, de oud-leden vereniging van Bloemendaal, was er een bowls-sessie waar iedereen aan kon meedoen.

Maar de echte reden dat ik mij heb aangemeld is dat veel van mijn Zuid Afrikaanse vrienden lawn bowls spelen en altijd vragen of ik mee wil doen, als ik in Kaapstad ben. Nee hoor, dat spel beheers ik echt niet, riep ik dan altijd spijtig. Dat gaat dus veranderen a.s. maart/april.

Ieder jaar ontvluchten Thijs en ik gedurende een aantal weken de Nederlandse winter om in Zuid-Afrika wat vitamine D en een kleurtje op te doen. Wij hebben daar in een grijs verleden 2 jaar gewoond, onze dochter Tessa is er geboren en wij vinden het een prachtig land.

Ik eindig met de zekerheid dat ik het leuk ga vinden hier op de Haagse Bowls en dat ik hoop dat de leden mij ook leuk gaan vinden. Lawn bowls lijkt me tevens echt iets voor Thijs, maar die moet eerst maar eens 70 jaar worden. Misschien geef ik hem op 27 maart 2019 een lidmaatschap cadeau!! (als hij tenminste door de ballotage komt)

Elsbeth Vermeulen-Schmeink

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Introductie Ben Duinkerken

Tja, daar heeft Jos Zwartjes mij (zie de vorige Nieuwsbrief) in zoverre het gras voor de voeten weggemaaid dat ook ik een discipel van Harm Sleeboom ben. En dat mijn reactie op diens voorstel eens met het nobele bowlsspel kennis te maken, overeenkomt met die van Jos, inclusief zijn appreciatie ervan. Maar verder scheiden onze wegen zich omdat ik bepaald niet kan bogen op enig noemenswaardig sportief verleden, laat staan heden.

Voor zover ik iets ben, ben ik een import-Hagenaar, om Couperus te parafraseren. In de Hofstad gearriveerd als jong kandidaat-notaris, heb ik mij daar later ook als notaris gevestigd. Die praktijk heb ik samen met mijn vrouw (kandidaat-notaris) uitgeoefend aan het Prinsevinkenpark: een ouderwetse combinatie van kantoor aan huis.

Een paar jaar nadat ik mijn ambt had neergelegd, zijn wij verhuisd naar een Fries dorpje. Wél met het voornemen ter gelegen tijd terug te keren naar Den Haag. Helaas, toen dat moment arriveerde, is mijn echtgenote overleden en ben ik dus alleen teruggekomen. Nu woon ik al weer twee jaar in de Residentie en ben opnieuw zagezegd ‘thuis’. Een gevoel dat alleen maar is versterkt door de hartelijkheid waarmee de leden van de Haagse Bowls mij hebben verwelkomd!

Ben Duinkerken.

[Typ hier]

Pittige docente met een moderne kijk op het leven

Paula Doorman - van Zonneveld 1924 - 2018

Ze stond voor de klas

en was bekend om haar pittige manier van doen.

„Het zit niet altijd mee maar er is altijd een oplossing voorhanden.”

Nicolette van der Werff

Oud-docent Paula (Puckje) Doorman-van Zonneveld (11 oktober 1924 – 27 mei 2018) stond bekend om haar directe uitspraken en haar kordate manier van optreden. Ze was een keurige bridgende Benoordenhoutse, maar wel eentje die op witte gympen naar wedstrijden, ook de uitwedstrijden, van haar voetballende kleinzoon ging. Ze had nog verstand van het spelletje ook waardoor ze als 'sport-oma' een begrip werd op de school van haar kleinkinderen.

Paula was na de hbs aan het Maerlant Lyceum onderwijzeres geworden. Verloofd was ze met de boot naar Indië vertrokken met het doel om daar te trouwen. Toen ter plaatse echter bleek dat er een ander in het spel was, trok ze haar conclusie en monsterde aan bij het Vrouwenkorps KNIL. Ze maakte er vriendinnen voor het leven. Na twee jaar keerde ze terug, trouwde een bedrijfsjurist en stichtte een gezin. Toen het huwelijk strandde, kon ze dankzij haar beroep als docent haar geld verdienen.

Paula leerde een fysiotherapeut kennen met wie ze trouwde en, samen met haar twee dochters, van Voorburg naar Den Haag verhuisde en aan de Van Hogenhoutklaan in een hoekhuis met fysiotherapiepraktijk ging wonen.

Ze stond voor de klas bij het Haagsch Genootschap en het Neder-

▲ **Paula Doorman - van Zonneveld was een actieve oma die je kordaat steunde als dat nodig was.**

FOTO PRIVÉBEZIT

lands Lyceum. Paula was lief zonder liefvallig te zijn, want ze kon met een vette knipoog de vreselijkste dingen zeggen: „De kinderen van het Haagsch Genootschap zijn dom en brutaal; die van het Nederlands Lyceum zijn net zo dom, maar wel lief en een stuk beschaafder.” Dat ze geen rekening hield met tere kinderzielen maakte de docente Engels niet minder geliefd. Tot haar tachtigste kwamen kinderen die een achterstand hadden opgelopen bij haar thuis om bijgespijkerd te worden.

Model

Ze was in haar vrije tijd actief bij het jeugdhockey van Klein Zwitserland en liep als model modeshows voor vriendinnen met een kledingmerk. Voor een buurmeisje met een lastige thuissituatie was ze een lieve extra moeder. Toen Paula redelijk onverwacht, op haar 56ste, weduwe werd, herpakte ze haar leven door actief te zijn in de wijkvereniging, te golfen

bij Groen Geel en op latere leeftijd lid te worden van de Haagsche Bowls bij Klein Zwitserland.

Op haar 72ste vond ze een nieuwe liefde. De twee hadden het samen heerlijk en brachten bijna twintig jaren samen door. Maar trouwen, of verhuizen naar het midden van het land, wilde zij niet. Haar vrijheid was belangrijk en in Den Haag was alles beter en waren er nog steeds vriendinnen uit haar KNIL-tijd met wie ze, ondanks de rollators en wandelstokken die ze inmiddels nodig hadden, fijne herinneringen delen kon.

Paula was het stamhoofd van een 'samengestelde' familie. Een actieve oma met een moderne kijk op het leven. Iemand die je kordaat steunde als dat nodig was en die wist dat het leven niet altijd gladjes verloopt, maar dat er altijd een oplossing voorhanden is.

Paula Doorman - van Zonneveld stierf, na fantastische verzorging in Bosch en Duin, op 93-jarige leeftijd.

Bron: Algemeen Dagblad woensdag 25 juli 2018 Regio Katern Den Haag

Redactie: Rolf Wattendorff en Maarten Reeser

Reacties of bijdragen aan de nieuwsbrief zenden aan:

email: hgbowls@xs4all.nl of schriftelijk: Kanaalweg 1-B 2584CC Den Haag

[Typ hier]